

kan man ikke faa andet, saa drikker man Sprit; nogle mener, at man vil gaa over til Petroleum, det tror jeg dog ikke. Der er ingen Tvivl om, at den Dag, man fik lukket af for Spiritussen, vilde man knurre en Stund, men naar der var gaaet et Stykke Tid, vilde man sige: Det lille personlige Offer, vi bragte, betaler sig udmærket, naar vi ser hen til den store Gavn, det har gjort at blive Spiritus kvit. Da Spørgsmaalet om at lukke af for Spiritus har været nævnt her spagfærdigt af det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) og lidt mere kraftigt af det ærede Medlem fra Nibe (Kvist), vil jeg give min Tilslutning til Kende. Som jeg sagde før, det faar vi ikke Tak for, men enten—eller: *Enten* maa man lade være at beklage sig over de mange, som drikker — adskillige Mennesker har ikke haarde Ord nok overfor dem, der overdriver, men det kan ikke være anderledes; naar man har en Vare, som falbydes overalt, vil der altid være nogle, som overdriver, og en Mængde vil blive ødelagt, og de, som ønsker, at dette Forhold skal fortsættes, maa ikke korse sig over, at en Mængde Mennesker bliver ødelagt, de Skridt fremad, der indtil Dato er gjort, har kun været meget smaa i Forhold til det Kæmpearbejde, der er udført for at indskrænke Brugen af Spiritus —, eller ogsaa maa man lukke af for Spiritussen. Naar jeg taler om en Ting, holder jeg mest af at tage et klart Standpunkt, og kan jeg indse, at noget ikke alene ikke gavner, men skader, saa mener jeg, man skal have rent Bord: Herut med det! Jeg vil haabe, at dette Spørgsmaal inden alt for længe maa blive taget alvorligt op her paa Rigsdagen, jeg er sikker paa, der er god Jordbund derfor i Befolkningen.

Dernæst vil jeg gøre en lille Bemærkning om en Bevilling paa 2,500 Kr. paa § 13 paa Landbrugsministerens Budget. Det drejer sig om et Tilskud til Aktieselskabet „Isefjordens Postfart“ til Oprettelse af helaarlig Skibsfart paa Isefjord og Roskilde Fjord, det er tredie Del af en 4-aarig Bevilling. Chefen for dette Dampskibsselskab er en Fru Bauditz. Jeg kender ikke Fruen, men efter Beskrivelsen er det en meget energisk og veltalende Dame, der ikke saa gerne slipper sit Offer, før hun faar sit Ønske opfyldt, og dette Ønske har altsaa været at faa udbetalt 10,000 Kr. i Løbet af 4 Aar til Sejlads paa Isefjord og Roskilde Fjord. De 10,000 Kr. er hun sikker paa, men mindre sikker er man paa at blive befordret med Dampskib paa Isefjord. Naturligvis er hun gaaet ind paa at overholde den Plan, der en Gang er lagt, Dampskibene skal sejle

fra Roskilde, anløbe noget, der hedder Skovbroen, Frederiksværk og Frederikssund, til Rørvig. Vi ser hende imidlertid ikke altid i Roskilde, men sker det endelig, at Dampskibet kommer til Roskilde, og man sejler med det, er det meget sjældent, man kan komme tilbage, det er ikke sjældent, at Passagererne bliver sat af i Frederikssund, og saa siger Kaptajnen: Nu gaar det ikke længere, uden at Passagererne i Forvejen er blevet gjort opmærksom paa, at saadant vil ske. Jeg har selv i Sommer været med paa en saadan Fart, og vi glædede os over den dejlige Tur paa Roskilde Fjord, det var en dejlig Sommeraften, det var meget stille, men da vi kom til Frederikssund, sagde Kaptajnen: Nu gaar det ikke længere. Hvorfor gaar det ikke længere? spurgte de 8—9 Passagerer, som skulde til Roskilde. Nej, svarede Kaptajnen, for vi kan risikere, at det bliver Taage. Kan vi risikere det i Aften, det er saa klart? Ja, sagde Kaptajnen, kan De garantere mig for, at det ikke bliver Taage? Det var der ingen, der kunde, man kunde jo lige saa lidt garantere, at det ikke blev Taage, som at Skibet ikke vilde synke, naar det var kommet lidt ud paa Vandet, der er saa mange Ting, man ikke kan garantere. Paa denne Maade er det gaaet adskillige Gange, men det er ikke den Maade, hvorpaa Dampskibsselskabet skal opfylde sine Forpligtelser. Fru Bauditz er gaaet ind paa at lade Skibet standse ved Skovbroen — det er et mindre Anløbssted —, naar Folk vinker, men jo mere de vinker, des hurtigere sejler Damperen, det vil sige udenom Skovbroen, og det har vakt berettiget Misforståelse rundt omkring, og da Folk fik Nys om, at der blev givet Stats-tilskud til denne Fart, sagde de: Det er dog for galt! Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister om, hvorledes det forholder sig med dette Dampskibsselskab. Bevillingen er, som sagt, sikker nok, men det er en Kendsgerning, at Fruen ikke opfylder sine Forpligtelser, og gør hun ikke det, er Forudsætningen for Bevillingen faldet bort. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister at kræve Fartplanen opretholdt, ellers maa Fru Bauditz undvære Bevillingen.

Sporon-Fiedler: Baade under Finanslovforslagets Behandling i Forfjor og i Fjor paapegede jeg de uheldige Besejlingsforhold ved Ærø. Naar ærede Medlemmer af dette høje Ting ved Finanslovforslagets første Behandling har Ret til at fremkomme med deres Ønsker, bør det ogsaa være saaledes, at en Tak for Øn-